

http://www.nbuu.gov.ua/portal/soc_gum/dtr/ep/2009_6/files/ekon_06_09_01_Agres.pdf.

2. Алескерова Ю.В. Кредитне забезпечення відтворення основних засобів сільськогосподарських підприємств [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.lib.ua-gu.net/diss/cont/350798.html>.
3. Болховітінова О.Ю. Роль держави у довгостроковому економічному зростанні / О.Ю. Болховітінова, Б.Є. Кваснюк, С.І. Кіреєв та ін.; [за ред. Б.Є. Кваснюка]. – К.: Ін-т екон. прогноз.; Х.: Форт, 2003. – 436 с.
4. Корчагіна В.Г. Формування облікової політики сільськогосподарських підприємств у сучасних умовах [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuu.gov.ua/portal/Chem_Biol/Tavnv/2009_67/67_42.pdf.
5. Про затвердження спеціалізованих форм первинних документів з обліку основних засобів і інших необоротних активів сільськогосподарських підприємств та Методичних рекомендацій щодо їх застосування: Наказ Міністерства аграрної політики України від 27.09.2007 р. № 701 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ua-info.biz/legal/basehw/ua-wmwucr/index.htm>.
6. Поддєрьогін А.М. Фінанси підприємств: підручник / А.М. Поддєрьогін, М.Д. Білик, Л.Д. Буряк та ін.; кер. кол. авт. і наук. ред. проф. А.М. Поддєрьогін. – 5-те вид., переробл. доповн. – К.: КНЕУ, 2004. – 546 с.
7. Свідєрський Є.І. Навч. посібник. - К.: КНЕУ, 2004. - 233 с.
8. Фукс А.Е. Амортизація і оновлення основного капіталу: проблеми теорії і практики / А.Е. Фукс. – К.: КДЕУ, 1996. – 160 с.

УДК 657.221

С.В. ЗЕЛЕНКО, *к.е.н., доцент,*
кафедра обліку і аудиту,

Луцький національний технічний університет

А.С. ГАВРУСЕВИЧ, *магістр,*

Луцький національний технічний університет

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ РІЗНИХ КОРИСТУВАЧІВ ОБЛІКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Облікова політика кожного підприємства включає правила, способи, методи, якими керуються працівники бухгалтерської

служби і інші виконавці в процесі ведення обліку поточної господарсько-фінансової діяльності підприємства і складання звітності.

Однак, питання призначення облікової політики знаходяться в тісному зв'язку з її користувачами, в першу чергу із зовнішніми, оскільки, як стверджує Дмитренко Т.М. та Чаадаєв С.Г., «суть облікової політики полягає в механізмі узгодження майнових інтересів підприємства і зовнішніх користувачів щодо розкриття облікової інформації. В умовах, коли первинні документи знаходяться в повному розпорядженні підприємства, а допуск до них зовнішніх користувачів практично виключений, підприємство отримує можливості для маніпулювання методами узагальнення первинних даних і підготовки інформації та визначення необхідних для себе фінансових результатів. Реалізація концепції облікової політики забезпечує простір і незалежність для діяльності підприємства, надійний захист комерційної таємниці. Однак, вона обмежує інтереси зовнішніх користувачів, практично створює можливість вводити їх в оману, виключає співставність інформації про результати діяльності підприємств, які застосовують різну облікову політику. При чому баланс інтересів порушується на користь підприємства» [1, с. 15].

Облікова політика охоплює всі стадії облікового процесу, всю сукупність способів, прийомів і методів збору, реєстрації та обробки інформації, а також всі аспекти облікового процесу – теоретичний, методологічний, технологічний, організаційний.

Таким чином, вважаємо доцільним розглядати облікову політику як обрану підприємством, з урахуванням установлених норм та особливостей, методологію бухгалтерського обліку, яка спрямована на досягнення його цілей і завдань та використовується з метою забезпечення надійності фінансової звітності. Для цього необхідна інформація, яку має надавати система бухгалтерського обліку, що виявляє й систематизує дані про господарську діяльність підприємства та базується на основі вибраної облікової політики.

Різні види обліку максимально задовольняють інтереси різних груп користувачів облікової інформації, що в свою чергу,

визначає особливості облікової політики. Розглянемо на рис.1 облікову політику щодо того, через які види обліку вона реалізується та які напрями їх інтересів охоплює.

Користувачами облікової інформації слід вважати фізичних та юридичних осіб, державу та міждержавні організації, які проявляють інтерес до подій і процесів, що відбуваються на підприємстві, та хочуть мати інформацію про стан майна, результати діяльності, партнерську надійність, впевненість у тому, що підприємство буде успішно функціонувати й надалі.

Бухгалтерський облік як інформаційна система переслідує мету найбільш повного і своєчасного забезпечення користувачів достовірними даними стосовно майнового і фінансового стану, а також результатів діяльності підприємств. У світовій практиці облік називають мовою бізнесу.

Саме облік повинен забезпечувати користувачів інформацією стосовно щонайменше таких двох напрямів роботи підприємства:

- з оцінки економічної ефективності діяльності, яка визначається через прибутковість;
- з визначення майбутньої платоспроможності, можливості своєчасного і повного погашення своїх зобов'язань, що проявляється через фінансове становище суб'єкта господарювання.

До того ж окремі групи користувачів своїми діями по різному впливають на величину фінансових показників. Одні стараються їх мінімізувати, інші бажають збільшення їх значень. І тільки окремі з них хочуть мати реальну картину.

Інформація за даними напрямками найперше необхідна для такої найбільш важливої групи користувачів, якими є власники (засновники, інвестори).

Прибутковість діяльності, її зростання дає надію власникам на одержання частини прибутку у формі дивідендів. А покращення фінансового стану підвищує курс акцій підприємств на ринку фінансових інвестицій. Саме за двома зазначеними напрямками будується облікова політика з врахуванням основної вимоги власників підприємства – одержання найбільш вигідних для них результатів діяльності. Соколов Я.В. визначає облікову полі-

тику, як «... засіб легальним способом одержувати необхідну адміністрації величину прибутку і подавати фінансовий стан фірми у відповідності з інтересами власників» [2, с. 24].

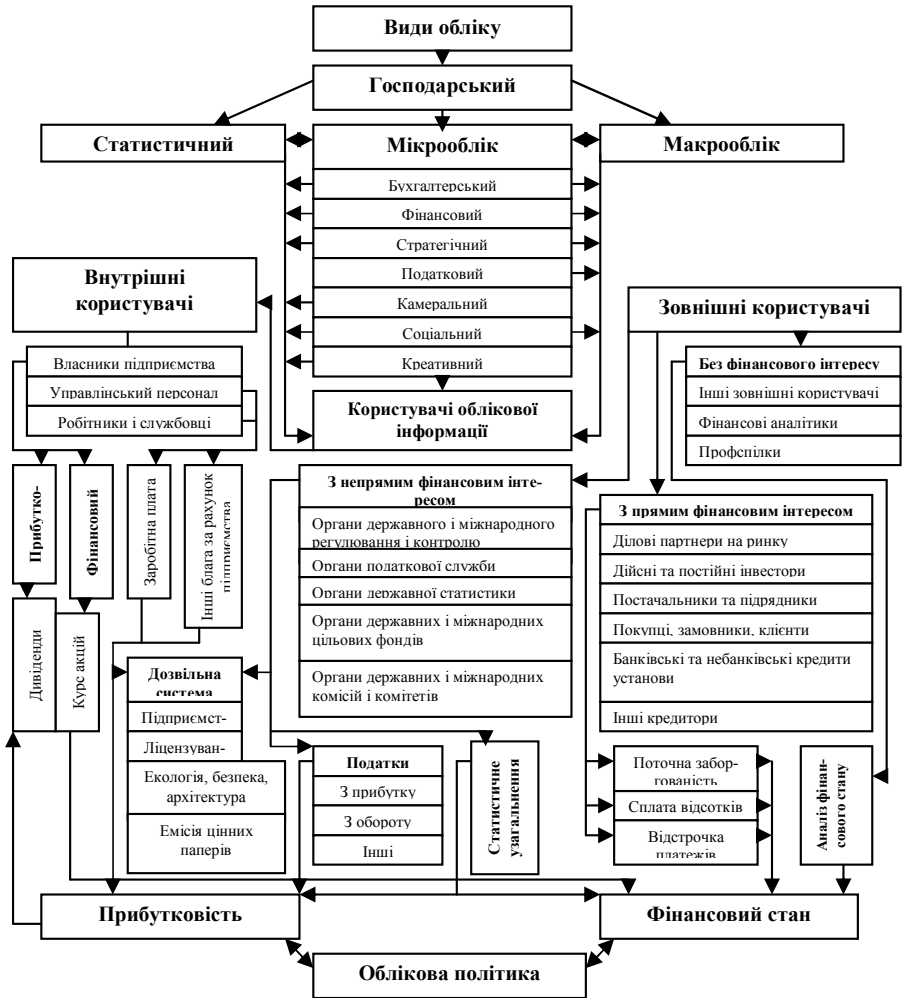

Рис. 1. Облікова політика у взаємозв'язку з видами обліку та потребами користувачів облікової інформації

Незалежно від вибору облікової політики, різних методів та методологій обліку, П(С)БО вимагають, щоб фінансові звіти відповідали всім вимогам та принципам і в повному обсязі виконували основне завдання та мету фінансової звітності [3, с. 26].

Таким чином, облікова політика підприємства є не просто сукупність способів ведення обліку, обраних відповідно до умов господарювання, а вибір концепції інтерпретації інформації для ідентифікації підприємства у площині прийняття рішень як внутрішніми так і зовнішніми користувачами звітної інформації.

Список використаних джерел

1. Дмитренко Т.М., Чаадаєв С.Г. Судебная (правовая) бухгалтерия: Ученик. – М.: «ПРОСПЕКТ», 1998. – 336 с.
2. Бухгалтерський учет: учеб. / И.И. Бочкарева, В.А. Быков, Я.В. Соколов. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: ТК «Велби», 2008. – 776с.
3. Пантелійчук Л. Формування облікової політики підприємства / Л. Пантелійчук // Бухгалтерський облік та аудит. – 2004. - № 12. - С. 25-29.

УДК 657.22

О.Д. КАРПЕНКО, студент,
кафедра обліку, аналізу та аудиту в АПК,
ДВНЗ "Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана"

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ І ЗВІТНОСТІ ЗА ФІКСОВАНИМ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИМ ПОДАТКОМ

Альтернативним способом оподаткування аграрних підприємств є оподаткування за фіксованим сільськогосподарським податком, механізм справляння якого визначається розділом XIV Податкового кодексу України.

Фіксований сільськогосподарський податок (далі - ФСП) – це податок, який справляється з одиниці земельної площі у відсотках від її нормативної грошової оцінки та сплата якого замінює сплату окремих податків і зборів, а саме: податку на